

Girl Online

NA TURNÉ

ZOE SUGG

*Girl
Online*
NA TURNÉ

**ZOE SUGG
A.K.A. ZOELLA**

napísala tieto knihy:

*Girl
Online*
Láska blogerská

*Girl
Online*
NA TURNÉ

*Girl
Online*
NA TURNÉ

ZOE SUGG

slovarť

ZOE SUGG: GIRL ONLINE ON TOUR

Text copyright © Zoe Sugg, 2015

Original English language edition first published
by Penguin Books, Ltd. London.

Front cover copyright:

Cover illustrations © Ahoy There, 2015

fotografia okuliarov © Zuzana Ľudviková

Cover design by Anna Morrison

Back cover copyright: author photograph © Zoe Sugg

Translation © Dominika Weinstock 2016

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2016

ISBN 978-80-556-2260-6

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie
reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami,
či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme
fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného
alebo budúceho informačného systému a podobne bez
predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu

Zoe Sugg: Girl Online on tour,

ktorý vyšiel vo vydavateľstve Penguin Books, London 2015,
preložila Dominika Weinstock.

Zodpovedná redaktorka Stela Solčianska

Editor Erik Fazekaš

Vydalo vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava v roku 2016.

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač KASICO, a. s., Bratislava

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

Venujem všetkým, vďaka ktorým sa táto kniha
stala skutočnosťou a naďalej ma povzbudzujú.
Som vám nekonečne vďačná.

20. júna

Ako prežiť vzťah na diaľku, keď je váš priateľ supersexy rockový boh

1. Stiahnite si Skype, WhatsApp, Snapchat, vlastne každú komunikačnú apku, ktorú nájdete. Ostaňte hore celú noc v overale s obrázkom pandy a rozprávajte sa s priateľom, až kým vám nezačnú klipkať viečka, vtedy je naozaj čas ísť spať.

2. Vždy, keď sa zobudíte a chýba vám, počúvajte dokola pieseň *Jesenné dievča*.

3. Nastavte si v telefóne apku, aby ste vedeli, koľko je hodín na mieste, kde sa práve nachádza, aby ste ho náhodou nezobudili o tretej ráno len preto, že sa chcete porozprávať. (Stalo sa mi to už asi *desaťkrát!*)

4. Kúpte si kalendár a škrtajte si, koľko dní ostáva, kým ho znova uvidíte (mimochodom, dnes ostáva už len PÄŤ DNÍ).

5. Pokúste sa vyhrať v lotérii, aby ste sa mohli vykašľať na školu a odletieť za ním, aby ste už nikdy nemuseli byť od seba tak dlho.

6. V nijakom prípade NEPOZERAJTE videá superšpicovej hviezdy Leah Brownovej, ako sa nakláňa nad vaším priateľom a twerkuje okolo neho pred miliónmi vrieskajúcich fanúšičiek.

7. NEZADÁVAJTE do prehliadača jeho meno, aby ste sa nemuseli pozerat' na všetky špicové veci, ktoré robí, kým sa vy musíte šprtat' na písomky.

Moji milí čitatelia, aj keby som jedného dňa mala pocit, že môžem uverejniť tento článok, nikdy to nespravím!

Viem, že by som sa nemala cítiť neistá, menej pekná a trochu žiarlivá, keď môj priateľ je ten najúžasnejší chalan na svete. Nemám dôvod sa tak cítiť, však?

Povedzte mi, že sa tie pocity zmenia k lepšiemu. Neviem, ako to prežijem.

Girl Offline... nikdy viac online xxx

Prvá kapitola

O päť dní

Miestnosti, kde sa píšú písomky, by zo zákona nemali mať výhľad na more.

Nie je ani trochu fér, že musíme trčať vnútri, v prstoch máme od dvojhodinového písania kľče, zatiaľ čo vonku si jasné a upokojujúce svetlo tancuje na vlnách. Ako si mám pamätať, kto bola štvrtá manželka kráľa Henricha VIII., keď si vtáky vyspevujú? Prisahám, že kúsok odtiaľto počujem veselú bezstarostnú melódiu zmrzlinárskeho auta!

Potrasiem hlavou, aby som zahнала predstavu lahodnej chutnej zmrzliny v kornútiku, z ktorej bezočivo vytŕča čokoládová tyčinka, a namiesto toho sa pokúsim vytvoriť priame spojenie s mozgom môjho najlepšieho priateľa Elliota. On nemáva na písomkách z dejepisu problém spomenúť si na všetky fakty a letopočty. Prezývam ho Wiki, lebo v mozgu má asi toľko vedomostí ako Wikipedia. Mne sa učivo stratí z pamäti rovnako rýchlo ako fotky zo Snapchatu.

Vzdychnem si a pokúšam sa sústrediť na otázku, ale slová mi plávajú pred očami a ani to, čo naškrabem, mi nedáva veľmi zmysel. Dúfam, že ten, kto to bude opravovať, bude mať väčšie šťastie.

Asi nebol najlepší nápad dať si dejepis na záverečné skúšky. Keď som sa rozhodovala, vyberala som podľa toho, čo si dávali ostatní. Fotografovanie bol jediný predmet, o ktorom som s istotou vedela, že ho musím mať. Vlastne ani neviem, čím chcem byť, keď skončím školu.

„Všetci položte perá,“ ozve sa skúšajúci spredu.

V ústach mi okamžite vyschne. Netuším, ako dlho som snívala s otvorenými očami, ale viem, že som nestihla odpovedať na všetky otázky. Od týchto písomiek závisí, ktoré predmety budem mať na budúci rok, a už sa mi to podarilo pokašľať. Dlane mám vlhké od potu a vtáci vonku už nespievajú. Počujem len škriekanie čajok. Akoby mi do ucha skandovali *Zlybala, zlybala, zlybala!* Zovrie mi žalúdok a mám pocit, že sa povraciam.

„Penny, ideš?“

Zdvihnem zrak, pri stole ma čaká moja kamarátka a spolužiačka Kira. Učiteľ mi už zobral papiere a ja som si to ani nevšimla.

„Jasné, hneď.“

Vezmem si tašku a postavím sa.

Nevolnosť zrazu vystrieda úľava. Je úplne jedno, čo dostanem z písomky, je totiž posledná. Školský rok sa pre mňa skončil!

S Kirou si hajfajvujeme a na tvári mi pohráva hlúpy úsmev. So spolužiakmi sme si teraz bližší než na začiatku roka – najmä s dvojčatami Kirou a Amarou. Začiatkom roka po dozvukoch tej drámy sa okolo mňa zomkli a vytvorili pevnú stenu priateľstva, ktorá odrážala silné prívalové vlny správ. Médiá šaleli, keď zistili, že randím s rockovou hviezdou Noahom Flynnom, a navyše objavili môj blog. Vyhrabali všetky súkromné podrobnosti môjho života a označili ma za rozvracačku vzťahov – Noah mal vtedy údajne vzťah s megapopovou hviezdou Leah Brownovou. V tom čase som prežila najhoršie dni svojho života, no priatelia mi pomohli dostať sa z toho. A keď sa všetko upokojilo, ešte viac nás to stmelilo.

Vyhrnieme sa na chodbu a Kira navrhne: „Oslávime to burgermi v GBK? Ideme tam všetci ešte pred koncertom. Určite sa už nevieš dočkať, kedy uvidíš Noaha.“

V bruchu cítim známe chvenie. Nevieť sa dočkať, to je jasné, ale zároveň som nervózna. Nevideli sme sa od Veľkej noci, keď sme spolu oslávili moje šestnásť

narodeniny. Teraz máme stráviť spolu dva týždne. A ja keď po ničom inom netúžim a na nič iné nemyslím, stále premýšľam, či to bude rovnaké ako predtým.

„Prídem tam za vami,“ poviem. „Musím si zobrať nejaké veci z triedy slečny Millsovej a potom sa pôjdem domov prezliecť.“

Kira mi stisne rameno. „Bože, ja ešte neviem, čo si oblečiem!“

Ponáhľa sa preč a ja sa slabo usmejem. Nadšenie z dopísania písomiek pomaly opadáva a uvoľňuje miesto nápati s názvom *Budem sa svojmu priateľovi stále páčiť?* Viem, že by som si mala byť istá, že sa Noahovi páčim taká, aká som, ale keď je váš priateľ zároveň jeden z najznámejších hudobníkov na planéte, nie je to také jednoduché.

Chodby sú takmer ľudoprázdne, ticho prerušuje akurát pískanie mojich konversov na linoleu. Nechce sa mi veriť, že to bude moje posledné stretnutie so slečnou Millsovou, mojou učiteľkou fotografovania. Mám pocit, že sme tento rok strávili spolu veľa času – je asi jediná osoba okrem mojich rodičov, ktorej som naozaj otvorene porozprávala o udalostiach posledných Vianoc a Nového roka. Dokonca aj pred Elliotom tajím niektoré veci. O nestrannú osobu som nikdy nestála – netušila som však, že ju potrebujem.

Dostala som totiž záchvat paniky v menšej skrini, z ktorej slečna Millsová spravila tmavú komoru. Stalo sa to pár týždňov po tom, čo správy o mne a Noahovi prenikli do online sveta. Tmavá komora na mňa zvyčajne pôsobí upokojujúco. Lenže z výparov, uzavretého priestoru alebo preto, že som práve vyvolávala fotografiu Noahovej peknej tváre, ktorú neuvidím celú večnosť, som takmer omdlela do vývojky. Našťastie sa to stalo až po vyučovaní, takže nik nebol svedkom panikárky Penny v akcii. Slečna Millsová mi uvarila šálku čaju a ponúkla mi keksíky, kým som nezačala rozprávať, a potom som sa už nezastavila.

Odvtedy mi pomáha. A pomohol by mi aj môj blog. Blogovanie bolo pre mňa vždy oslobodzujúce. Aj keď som si na *Girl Online* nastavila po poslednom článku *Z rozprávky do hororu* všetky príspevky ako súkromné, nevedela som potlačiť známe nutkanie podeliť sa so svojimi myšlienkami s celým svetom. *Girl Online* bol môj kreatívny a emocionálny ventil vyše roka a chýba mi aj komunita online čitateľov, ktorých som časom začala považovať za priateľov. Vedela som, že keby som ich požiadala o pomoc, podporili by ma v ťažkých časoch rovnako, ako keď ma podporili pri mojich prvých záchvatoch úzkosti.

Ale keď som zavrela oči a snívala o tom, že napíšem blog, dokázala som si predstaviť len tých, čo ma nenávidia, ako sedia nad klávesnicou pripravení roztrhať ma na kúsky. Mnoho ľudí ma podporovalo a správalo sa ku mne milo, stačil však jeden hnusný komentár a lietala som v tom zas. Ešte nikdy som nebola taká paralyzovaná, taká neschopná písať. Slová sa mi zvyčajne rinuli z prstov ako voda, ale keď som niečo napísala v tom čase, vyznievalo to strojene a jednoducho zle. Namiesto toho som si to zapísala do denníka, ale nemala som z toho taký dobrý pocit.

Pokúsila som sa opísať svoje pocity slečne Millsovej. Ľudia na nete sa v mojich predstavách menili na klaunov s hrubou vrstvou mejkapu – a keď sa usmiali, ústa mali plné zubov ostrých ako žiletky. Boli ako príšery, ktoré však nestriehli v tme, ale predvádzali sa pred všetkými. Predstavovali všetky moje obavy zhrnuté do jednej. Mala som pri nich pocit, že si chcem zbaliť všetky veci a presťahovať sa k nejakému odláhlému kmeňu v amazonskom dažďovom pralese, ktorý si myslí, že lietadlá sú zlí duchovia, ktorých zoslali bohovia. Dozvedela som sa o nich od Elliota. Stavím sa, že nikdy nepočuli o *Girl Online* ani o Noahovi Flynnovi. Stavím sa, že nepoznajú Facebook ani Twitter. Ani virálne videá, ktoré asi nikdy nezmiznú.

Aj keby som žila iba v Brightone v Anglicku, bolo by to okej. Väčšina školy zabudla na môj „škandál“ rovnako, ako zabudli meno minuloročného víťaza *X Factoru*.

Oco vravel, že do dnešných novín zajtra zabalia rybu s hranolčekmi. A mal pravdu – novinky o tom, že blog je môj a že s Noahom tvoríme pár, sú už ošúchanejšie ako kolená na mojich obľúbených džínsoch. Lenže nežijem v odlahlej džungli ani v anglickom Brightone. Som obyvateľkou planéty Internet a tá je momentálne pre mňa to najhoršie miesto na svete – lebo na internete sa stále musím báť, že nikto nikdy nezabudne.

Z internetu však vyšla aspoň jedna dobrá vec. Po tom, čo ma Pegasus Girl podporila, vymenili sme si emailové adresy a z najoddanejších čitateľiek *Girl Online* sa stala jedna z mojich najlepších priateľiek – aj keď sme sa v skutočnosti nikdy nestretli. Keď som sa jej sťažovala, že mi *Girl Online* chýba, povedala mi, že si môžem zmeniť nastavenia blogu tak, aby si obsah mohli čítať len ľudia, ktorým dám heslo. A tak sú moji jediní čitatelia ona, Elliot a slečna Millsová.

Vidím slečnu Millsovú cez pokrivené sklo na dverách triedy, svetlohnedé vlasy jej padajú do tváre, lebo sa skláňa nad fotografiami. Zaklopem na zárubňu, ona zdvihne hlavu a usmeje sa.

„Pekné popoludnie, Penny. Tak už si tento rok skončila?“

„Práve som dopísala písomku z dejepisu.“

„To je super! Pod' ďalej.“

Počká, kým si sadnem na tvrdú plastovú stoličku. Po obvode triedy sú fotografické projekty mojich spolužiakov, visia na čiernej penovej nástenke pripravené na letnú výstavu. Na moju žiadosť tam moje diela nie sú, napriek želaniu slečny Millsovej. Vypracovala som všetky zadania, ale nedokážem ukázať svoje fotky nikomu inému. Väčšina triedy zavesila na web aj svoje portfólio, ja som s tým však prestala po Vianociach. Mám hrôzu z toho, že niekto ho nájde a využije, aby si zo mňa vystrelil. Namiesto toho som si robila papierové portfólio a každý týždeň som ho odovzdávala slečne Millsovej. Fyzický akt kreatívnosti bol skvelou terapiou.

Vytiahne moje portfólio a podáva mi ho. „Skvelá práca ako vždy, Penny,“ usmieva sa. „Chcela som sa s tebou porozprávať o tvojom poslednom článku. Bude lepšie, ver mi.“

Pokrčím plecami.

Slečna Millsová mi asi číta myšlienky, lebo pokračuje: „Myslím, že dokážeš oveľa viac, než len prežívať zo dňa na deň. Môžeš prekvitať, Penny. Za posledný školský rok si si prešla mnohými vecami. Som rada, že si sa rozhodla, ktoré predmety si vyberieš ako maturitné – najmä fotografovanie, ale nemyslím si, že by si si z toho mala robiť ťažkú hlavu. Máš nárok ešte nevedieť, čo chceš vlastne robiť.“

Chcem jej veriť, ale je to ťažké. Mám pocit, že všetci okolo mňa v tom už majú jasno. Elliot mi s tým tiež nepomáha. Vie, že chce študovať módnny dizajn a sníva o tom, že jedného dňa bude mať vlastnú značku. Kira chce byť veterinárka, takže bude maturovať z biológie a matiky, aby sa dostala na dobrú univerzitu. Amara je génus vo fyzike a vždy chcela byť vedkyňa. A čo ja? Rada fotím a píšem články na blog, ktoré uverejňujem tajne pre uzavretú skupinku svojich najbližších priateľov. S tým asi dieru do sveta nespravím!

Viem, že existuje more možností, lenže ja som stále na brehu a nie som pripravená vrhnúť sa doň. „Chceli ste byť vždy učiteľka?“ spýtam sa.

Zasmeje sa. „Vlastne ani nie. Tak nejako... som do toho padla. Chcela som byť archeologička! Až kým som si neuvedomila, že archeológia nie je taká dobrodružná ako filmy s Indiana Jonesom a že sa v nej celé hodiny kategorizujú drobné úlomky kostí. Veľmi dlho som sa cítila stratená.“

„Presne tak sa cítim ja,“ poviem. „Stratená vo vlastnom živote. Ani neviem, ako sa používa kompas. Neexistuje nejaké GPS pre život?“

Slečna Millsová sa zasmeje. „*Ostatní* dospelí ti možno budú hovoriť niečo iné, ale prezradím ti malé tajomstvo. Nemusíš to vedieť hneď. Máš len šesťnásť. Tak sa

pekne zabávajú! Ži svoj život. Vnútný kompas prevráť dolu hlavou a roztoč ho dokola, aby nevedel, kde je sever. Povedala som, že k učeniu som sa dostala úplnou náhodou, ale už by som ho nevymenila za nič iné.“ Nakloní sa ku mne a veselo sa spýta: „Tešíš sa na koncert? Nikto nerozpráva o ničom inom. Nerobí Noah predskokana The Sketch?“

Usmejem sa a som vďačná za zmenu témy. Hneď sa mi zlepší nálada, keď si pomyslím, že zas uvidím Noaha. V istej chvíli už *Skype* a esemesky nestačia a tá chvíľa nastala teraz. Bude to prvýkrát, čo ho uvidím vystupovať naživo na javisku pred tisíckami jačiacich dievčat. „Áno, otvára im koncert. Je to preňho obrovská pocta.“

„Myslela som si. Dávaj si na seba v lete pozor. A nezabudni na prípravu na maturitu z fotografovania.“ Ukáže na moje portfólio. „Naozaj nechceš nič vystaviť? Máš tu úžasné diela, zaslúžia si byť na očiach.“

Pokrútim hlavou. Vzdychne si, lebo vie, že tento boj nevyhrá. „Tak potom aspoň neprestaň písať blog, Penny. Máš talent. Vieš, ako sa spojiť s ľuďmi, a nechcem, aby si to zabudla. Dávam ti to ako úlohu na leto spolu s fotografovaním. Keď sa vrátiš, chcem od teba kompletnú správu o твоjich cestách.“

„Ďakujem za všetku pomoc, slečna Millsová.“

Myslím na letnú úlohu z fotografovania. Slečna Millsová nás požiadala, aby sme sa pozreli na alternatívne perspektívy, je to výzva vidieť veci z iného uhla. Netuším ešte, čo spravím, ale som si istá, že turné s Noahom mi ponúkne kopu námetov.

„Nemáš za čo, Penny.“

Odchádzam z triedy a opäť sa ocitnem v prázdnej chodbe. Cítim, ako rýchlo mi bije srdce, keď sa z pokľusu naplno rozbehnem. Vyletím z dverí vedúcich von na schody pred školou, roztvorím náruč a zakrútim sa. Uvedomím si, ako smiešne to musí vyzeráť, a začervenám sa. Ešte nikdy som sa tak netešila na koniec školského roka. Sloboda nikdy nechutila tak dobre.

25. júna

Písomky sa oficiálne skončili! (A ako ich prežiť, keď sa vrátia)

Fanfáry, prosím... Tento rok som so školou skončila! Hotovo! *Finito!*

Nebolo to až také zlé. Opakujem: Nebolo to až také zlé. Mala som však pomoc (veľká vďaka Wikimu, môjmu najsamlepšiemu kamošovi!) pri vymýšľaní stratégií, ako vydržať, keď som nerobila iné, len sa učila... učila... a ešte raz učila!

Ak si tie stratégie nezapíšem, určite ich do ďalších koncoročných písomiek zabudnem. Neviem prečo, ale záverečné písomky vo mne vždy vyvolávajú rovnakú hrôzu.

Päť spôsobov, ako prežiť písomky (Autor: Niekto, kto NENÁVIDÍ písomky)

1. Opakovanie

Okej, môžete si povedať, že to je jasné. Tento rok som si spravila kalendár so všetkými predmetmi a vždy, keď som si jeden z nich hodinu opakovala, odmenila som sa nálepkou so zlatou hviezdíčkou. Trochu som si pripadala ako na základnej škole, ale keď som videla, aké robím pokroky (tie súhvezdia, čo som v kalendári vytvorila zo zlatých hviezdíčiek), mala som zo svojej prípravy lepší pocit.

2. Odmeny

Nie pre učiteľov či skúšajúcich, ale pre seba! Na konci každého opakovacieho týždňa (pozri bod číslo 1) som šla do cukrárne *Gusto Gelato* a odmenila som sa zmrzlinovým burgerom. Nič nie je lepšie ako sladká motivácia!

3. Najskôr treba vypracovať ťažké otázky

Najlepší tip od Wikiho! Vraví, že najskôr sa treba sústrediť na otázky, za ktoré je najviac bodov, aby ste na konci nemuseli škrabať nezmysly do veľkej eseje.

4. Káva

Vlastne nemám rada kávu, ale podľa môjho brata pomáha. Tak som ju vyskúšala. Lenže keď som si z nej uchlipla, skrútilo ma a nakoniec som prebdela celú noc, lebo ma kvárili triašky. Takže asi to nie je až taký dobrý tip...

5. Snívanie o lete

Nezabúdajte, že aj po písomkách existuje život! Vďaka tomu som vlastne prežila. Myšlienky na to, že už čoskoro budem s Chlapcom z Brooklynu, mi značne pomáhali.

Girl Offline... nikdy viac online xxx

Druhá kapitola

Cestou domov moje vzrušenie narastá – až tak, že do kuchyne vtancujem v rytme valčíka. A vlastne sa to aj celkom hodí, lebo mama má na sebe flitrové šaty ako vystrihnuté z *Let's dance* a vykrúca sa s Elliotom po čierno-bielych dlaždiciach v rytmoch divokej salsy. Elliotov priateľ Alex sedí na barovej stoličke pri ostrovčeku a vykrikuje hodnotenie okázalým štýlom: „Sedem!“

Také bežné popoludnie u Porterovcov.

„Penny, zlatko, si doma!“ zvolá mama pomedzi kroky. „Nepovedala si mi, aký je Elliot skvelý tanečník.“

„Je to veľmi nadaný muž!“

Nakoniec spravia zložitý záklon – Elliot je však v maminom náručí.

S Alexom začneme spontánne nadšene tliekať.

„Ideme hore?“ spýtam sa Elliota a Alexa. Zosynchronizovane prikývnu.

Pri pohľade na nich ma opäť pichne pri srdci. Elliot a Alex sú dokonalý pár a nemusia zápasiť so vzťahom na diaľku ako Noah a ja. Môžu byť spolu, kedykoľvek chcú, nemusia držať v hlave časové pásma a trápiť sa, či je dosť silný signál na wifine, aby sa dalo skajpovať. V prítomnosti toho druhého sú úplne uvoľnení.

Trávia spolu toľko času, že moja rodina im dala spoločnú prezývku podľa vzoru Brangelina alebo Kimye. Oni dvaja sú Alexiot.

„Ostanú Alexiot na večeru?“ zavolá na nás mama, skôr než zmizneme hore.

„Nie, pred koncertom si pôjdeme dať hambáče do GBK!“ zakričím späť.

„Vážne?“ dvihne Elliot obočie.

Zaksichtím sa. „Kira nás pozvala. Tak pôjdeme?“

Alexiot si vymenia pohľady, ale zdá sa, že sa zhodli. „Bez problémov, Pennylinka,“ odvetí Elliot. Načiahne sa dozadu a chytí Alexa za ruku. Usmejem sa.

Pamätám si ten deň, keď sa zoznámili, bolo to krátko pred Valentínom. Elliot ma zatiahol do obchodu s klasickým oblečením v neznámej časti obchodného domu *Lanes* v Brightone, hoci sme tam boli deň predtým a vedeli sme, že nebudú mať na sklade nič nové. Potom som však za pultom zbadala nového chalana. Chvíľu mi trvalo, kým som ho spoznala.

„Božemôj, Penny, on je taký chutný!“ Elliot ma zatiahol za vešiaky s oblečením a zakryl sa obrovským perovým boa.

„To je Alex Shepherd,“ povedala som. „Je tretíak v našej škole.“ Poznala som ho hlavne preto, lebo Kira bola doňho strašne buchnutá. Stíšila som hlas. „Si si istý, že je gej?“

Elliot prevrátil oči. „Myslíš, že by som ťa sem ťahal, keby som si nebol istý? Flirtujeme pohľadmi už dva týždne, odkedy tu začal pracovať.“

„Flirtuješ pohľadom s každým,“ štuchla som ho lakťom do rebier.

„Ale nie takto.“ Prehnane na mňa žmurkol, až som sa rozosmiala.

„Tak prečo si sa ešte nerozhýbal?“

„Rozhýbem sa. Len mi daj čas.“

Kira bude zničená, keď zistí, že Alex kope za iný tím, ale dostane sa z toho. Má trochu ostrejšie rysy, ktoré sa mi k Elliotovi veľmi nehodia, ale jeho šibalský pohľad by roztopil každého. Keď som vykukla spoza vešiakov, aby som sa naňho ešte raz pozrela, upieral na nás pohľad, a tak som zdvihla ruku a zakývala mu.

„Penny, čo robíš?“ Elliotov šepot bol o dobrú oktávu vyšší.